

LINDAHL, PETER

Syrinx, eller Then uti wasz förwandlade wattu-nymphen, förestält uti en opera comique, samt upförd på kongl. svenska skådeplatsen i Stockholm, then 20 maji år 1747. Andra gången uplagd. Stockholm, try

Stockholm
1748 :

EOD – Millions of books just a mouse click away! In more than 10 European countries!

Thank you for choosing EOD!

European libraries are hosting millions of books from the 15th to the 20th century. All these books have now become available as eBooks – just a mouse click away. Search the online catalogue of a library from the eBooks on Demand (EOD) network and order the book as an eBook from all over the world – 24 hours a day, 7 days a week. The book will be digitised and made accessible to you as an eBook.

Enjoy your EOD eBook!

- Get the look and feel of the original book!
- Use your standard software to read the eBook on-screen, zoom in to the image or just simply navigate through the book
- *Search & Find:* Use the full-text search of individual terms*
- *Copy & Paste Text and Images:* Copy images and parts of the text to other applications (e.g. word processor)*

* Not available in every eBook.

Terms and Conditions

With the usage of the EOD service, you accept the Terms and Conditions provided by the library owning the book.

- Terms and Conditions: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/en/agb.html>

More eBooks

Already more than 30 libraries in over 12 European countries offer this service.

Search books available for this service: <http://search.books2ebooks.eu>

More information is available at <http://books2ebooks.eu>

SYRINX 2^d appl. 1748.

Ex. A

Vitt. Mill

Dram

(Con)

1700-1829

1747

Vitt. Lo.
Draui
(Br)
o

SYRINX,

Eller

Then uti **Sas** för=
wandlade **Sattu**=

NYMPHEN,

Förestält

uti en

OPERA COMIQUE,

Samt

Upförd på Kongl. Swenska
Skådeplatsen i Stockholm,

Then 20 Maji år 1747.

Andra gången uplagd.

STOCKHOLM, Tryckt uti Kongl.
Tryckeriet, år 1748.

Spelande Personer:

ASTRILD.

PAN, älskande Syrinx.

FAUNUS,

SYLVAN,

} Pans medfölje.

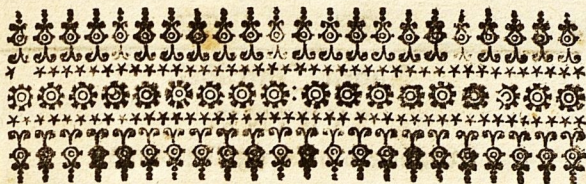
ARLEQUIN, såsom Satyr.

PHILEMON en Herde, Chloris älskare.

SYRINX en Wattu - Nymph.

CHLORIS en Herdinna, Syrinx förtrogn
och Philemons älskare.

Stådeplatsen föreställer en Skog.

Första Opningen.

Första Inträdet.

ASTRILD.

(Syrinx söfswande i Fonden af Theatren.)

Arioso.

Minne Witen lustigt särat
Wilda Gudens hårda bröf ::

Recit. til Syrinx.

Men tu,
Som söfwer tu,
Och öker Gudens plåga,
Skal, mot hans låga,
Et Is-kalt hierta se:
Och utan ömkan all hans jämmer se.

(Astrild skuter en Bly pil på Syrinx.)

Aria.

Hasta til then söfswand' skidna,

Träffa,

Såra

Hennes bröf.

Ut jag må mit uppsåt winna,

Pan ej finna

Mot sin sorg then minsta tröf ::

(Astrild flyger bort.)

Andra Inträdet.

SYRINX.

(Waknar och ser sig litet om.)

Recit.

Swad män thet är,
Som wäller,
Ut chloris ej är här?
Män hon sin' ord ej mera håller;
Dock, Syrinx, nej,
En chloris kan ej swika dej.

Aria.

Wänskap! Himlens dyra gåfwa,
Tu the sanna Nbjen ger.
När man af tit Nectar dricker
Lif och Sjal thet wederswicker.

Da Capo.

Tredie Inträdet.

SYRINX. CHLORIS.

Recit.

Syrinx. **W**et thet wäl rätt,
En sotswand' wän at lemna
I Skogen, på et sådant sätt?
Säg selt, hur jag mig nu bde hämma.

Recit.

Chloris. Jag endast har
Min Jär i fluggan drifwit.
Och tu har hämnad blifwit,
I thet, jag utan Syrinx war.

Recit.

Recit.

Syrinx. Kom lät of siunga
 Gudinnans Lof,
 Som pläva i Skog bland Djuren siunga.

(Syrinx. Aria ne Duetto.
 Cloris.

Bägge. Skogens blida härskarinna.

Syrinx. Sig bbr ära,

Cloris. Medan vi finna.

Bägge. Allt thet nöje man wil vinna.

Chloris. Pihl och Boga är then gåfwa,

Syrinx. Swarfsbr' wi sig billigt löfwa,

Chloris. Sack och heder,

Syrinx. Lägge neder.

Fjerde Intrådet.

SYRINX. CHLORIS. ARLE-
 QUIN Satyr.

Recit.

Arlequin **S**E, är tu här!
 til Syrinx. Hör, wessu wäl at Gubben Pan är här

Syrinx. Nej; men i hwem?

Arlequin. I sig.

Syrinx. I mig?

Arlequin. Ja wist, och swär wid sina horn,
 At tu skal bli hans hjerte-korn.

Arioso.

Syrinx. Hur förs tu wäga sig,
 At sådant mig berättä?

Från thenna stunden sig,
 Dock, at hans oro lätta ;
 Så låt man Pan förstå ;
 Fast han är Drott i Skogen ;
 Kan han väl iaktbäst gå
 Och trösta sig på Krogen

(Syrinx och Chloris gå bort)

Recit,

Arlequ. A dieu Madam,
 Thet råd ni gaf
 Skal riktigt bäras fram.

Aria,

När Gubbar blifwa lära,
 Så blir först necken lös,
 En ung och rasker tös
 Ej tar swar lära ; ;
 Rätt at ställa Wäl från Wader ;
 Hon ej njös med ord och wäder ;
 När hon Gubbens swaghet märker
 Gibr hon at hans huswud märker, Da Capo.

Semte Inträdet.

ARLEQUIN, PAN, FAUNUS,
 SYLVAN.

Recit,

Pan. **S**å se ty ej sedt.
 Arlequ. Hvem, Syrinx?
 Pan. Ja!
 Har hon benägit swar sig sedt?

Arlea

Arlequ. Jo, hertli' bra.

Pan. Hvad tå?

Arlequ. Wastre, hbr på.

Aria.

Ein Herre, som jag hörer,
 Han är en gammal tof,
 Och tu, som Budet förer,
 En oförskänder slof ::
 Hvar til skul jag wål bruka,
 Et stycke rutit trä,
 En gammal kraflig krufa,
 Et nåt, et horneså.

Da Capo

Aria.

Pan. O sälla da'r tå jag ej wiste,
 At kärlek tråldom med sig har,
 At skönhet skundom farlig war ::
 Hwi har jag Eder från mig drifwit,
 Och af en skugga narrad blifwit,
 Som lätt och flyktig från mig far.

Da Capo

Recit.

Faunus, Ein alskog och then sköna gif på båten,
 Samt bryt the bojor Aarild på tig lagt.
 Så är tu bäst belåten.
 Och tacka mig, som sådant har tig sagt.
 Ein förra frihet tag igen,
 Gide Aarild flat, och war tin egen wån.

Aria.

Frihet bästa lefnad gifwer:
 Then som städse themid blifwer,

Kan alt stadigt vara nögd,
 Then som ingen ålskog skidter
 Lustigt sina dagar ndër,
 Frihet ger then ren'sta frögd.

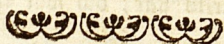
Recit.

Pan. Kom, lät oss gå,
 I skogar, berg och diupsta klyfter söka
 Till thes wi finna på
 Then som mit qwal kan minska och föröka.

Arioso.

Su Frigga, all naturens frögd,
 Kom gibr mig ändtlig nögd,
 Hos Nymphen tänd then låga,
 Som får och fräter mig,
 Ut hon rådd af min plåga,
 Må gynnlig wisa sig,
 Och ej så straff-lidst wåga,
 Ut gibra gåck af sig.

Ände på Första Acten.

Andra

Andra Öpningen.

Första Inträdet.

PHILEMON, CHLORIS.

Duetto.

Philemon. Schönsta män

Chloris. Mit bästa Smäcke,

Bägge. Sig allena värder jag.

Philemon. Blott en bognarvink tu gifver,

Mig thet bästa Nectar blifver.

Chloris. Mot tin trohet Guld och prakt

Anses af mig med förakt.

Bägge. Du har vunnit allt mit tycke,

Och tin vilja är min lag.

Da Capo.

Recit.

Philemon. När vil tu, tåka Siäl, mig lycklig gindra?

Låt mig thet af tin mun få höra.

Chloris. När Ceres och Pomona täcks of skänka

Sil bärgnings, hvad vi af thes milda häf-
vor se

I Lundar och på digra Äkrar blänka,

Så skal, min Herde, vet tin duskan se.

Arioso.

Trohet, som tu ständigt misat har,

Och then jag värder all min dar.

Endast har min frihet bunnit,

Samt mit hjerta lüufigt vunnit,

Thet jag aldrig återtar.

Andra Inträdet.

SYLVANUS. PHILEMON. CHLORIS.

Recit.

Sylvanus. **S**öd dag min lilla fänta,
 Hör på, vet tu, jag älskar dig.
 Gåt se tu snart och artigt svarar mig,
 En Sylvan är ej wan, at krusa, sucka, be
 och wänta.

Aria.

Hör på hwad Brudskatt jag dig ger,
 Dalar, Skogar, Berg och Rogar, och än
 mer?

Hwertron, Blåbär, Hallon, Lingon,
 Smultren, Adon, Illon, Slingen.

Kan tu wäl begära mer? Da Capo.

Recit.

Chloris. Hwärt sen? Ser tu wäl ut,
 At kunna döma hertan rdra,
 Tu borde weta hut,

Sylvanus. Nå tthet är skam at hbra
 Dig åt en Gud ge förgen,
 Men tu skal ändra dig, iberföre drar jag
 förgen.

Doç än en gång min Flicka,
 Tu måste lära dig i tiden flicka,

Philem. Jag wödrar dig som Gud, men tu må
 weta,

At Chloris endast min bör heta.

Sylvanus. Ha, ha, en härlig wödrnad tu mig gifwer;
 Men äkta sig, om jag förtödnad blifwer,
 Så är tu dödd.

Chloris.

Chloris. Jag hoppas thet har ingen nåd,
Men wet, när likt med likt sig parar,
Så samjan och längst warar.

Arioso.

Att älska och at älskad blifwa
Kan tröst i sselfwa ödden glfwa,
Och således wil jag wara kär;
Men om ej likt med likt sig parar,
Wår sällhet icke länge warar,
Så älska aldrig jag begär.

Da Capo.

Recit.

Sylvan. Skal tu för mig en lumpen Herde wälja,
Philemon hugna och mig qwälja?

(*Til Philemon.*)

Men tu skal snart min wrede rdna
Och liten frögd ha af tin skidna,
Stig neder bland the sorgeliga andar
Thet qwal och mörker sig med ewig tyshet
blandar.

(*Han lyfter up sin Klappa.*)

Chloris. Ah! ach!

Andra Intrådet.

ARLEQUIN, SYLVANUS, CHLORIS,
PHILEMON,

Arlequ. **S**itt up min wån,
Philemon har ej fått sit Res: Was: åh.

Aria.

Aria.

En tof, som för en Flicka stul
 Sig låter basa huden full,
 Om vil med tråtor hustru vinna
 Om han til seger-Idn skull få
 Par horn, thet undrar ingen på,
 En sådan Man bär sådan Qwinna. Da Capo.
 (Arlequin och Sylvan gå ut.)

Fjerde Intrådet.

SYRINX. CHLORIS. PHILEMON.

Recit.

Syrinx. **S**ör Pan jag allestädes flyr,
 Jag söker mörkret och then måna dagen
 flyr.
 Ach! af ej någon vrå mig dölsjer
 För then mig utan uppehör förföljer.

Aria.

Säg mig mit hierta, kan kärlet tig vdra?
 Nej tu står som klippan fast.
 Sulle jag mig til trälinna nu gibra,
 Swilksamma älskares läckande höra,
 Som försvinner med en hast. Da Capo.

Recit.

Philem. Men då man dygdig kärlet äger.
 Då munnen hertats tankar säger,
 Då är man frei
 Midt i en häftig kärlets kastveri.

Aria.

Aria.

Tu Himla skönt, Naturens sörsta Amma,
Som tändes up af Dygdens blomst i flam-

ma,
Du endast gibe min Lyckas högd: Ty bär jag
ewigt iörda dig.

I tina boisor vil jag gå,
Och rökvarf skal tu daglig få
Af Chloris och af mig.

Da Capo.

Recit.

Syrinx. Om Pan ej wore then han är
Kan hända jag och blesive får;
Men och han kemmer , . . .

(Hon löper ut, och Philemon samt
Chloris följa henne.)

Semte Intrådet.

PAN, FAUMUS, SYLVANUS,
ARLEQUIN.

Recit.

Pan. **S**ina wänner!
I kärnen ej then Eld mig bränner;
Cupidos wåld mit Lif förtår,
Fast han ej ändrar thet, som utan ända är.

Aria.

Säcka Nymph! hur' skal jag prisa
Tina högons Himla-prakt?

En

En gång har tu täckt then wisa,

En gång mig i boijor lagt.

Wärdes så min plåga lisa:

Låt och theri se tin makt.

Da Capo.

Recit.

Men 'ach! jag fåfångt söker kunna henne vör-
ra;

Sy stält och enwis, hon ej wärdar sina trålar
hdra.

Sylvan. The, äro alla skurna af et stycke.

Och i mit tycke,

Et sammanhang af hdgmod, swaghet, list och
swek.

Sskalla sielfwa, är wår hetta theras lek.

Aria.

En älskar' at bedraga,

Kan endast them behaga;

Och of wid näsan dra,

The kunna träslig bra:

När the of handen gifwa,

Wår' hliertan til sig rifwa,

Och löfwa wåra blifwa,

The åt wår trohet le

Och löna then med spe:

Da Capo.

Recit.

Recit.

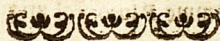
- Arlequ. Jag undrar ej,
 Att tu på Ribnet så förargar dej;
 Ly svartskuf, grym och plumper som en
 Bönde,
 Tu kunde med' tin påk sträm' bort hin onde.
- Sylvan. Mon [tro] jag ej har skal?
 Pan. Häll munn', så gibr tu wall.
 (Til the andre.)
 I måsten alle hjelpa mig,
 Att spana up, hwar Syrinx döller sig.

Aria.

Mit hopp mig nya krafter gifwer;
 O! at thet ej må slå mig fel:
 Thet skal fördubbla all min iswer.
 Jag tror jag ändtlig lycklig blifwer.
 Mit hopp! tu ar min bästa del.

Da Capo.

Ände på Andra Aften.

Fredie

Tredie Öpningen.

Första Inträdet.

PAN. FAUNUS.

Recit.

Pan.

A, ja, jag henne såg,
 Min hand i hennes sötta fatta,
 Jag bdrjad' re'n mig lycklig statta,
 Och ropte: Du skal ej tilhöra någon an'
 Men tänk, en sten, som mig i vägen låg,
 På then jag föll, mig allt mit hopp beröfs-
 wad;

Hon slapp, hon flydde och försvann,
 Samt lemnad mig bestört, förtwiflad och be-
 dröfwad'.

Faunus.

Så låt då thenna stolta fara.
 Låt henne fritt i Skogen flyktig wara,
 Demöt föraktet med förakt
 Och tänk, at ödet har thet i en lustig hämnd
 förborgad lagt.

Pan.

Hvem jag, skull' jag mit uppsät öfvergifwa?
 Nej, kan jag ej the öfra Maktens bistånd få;
 Så skal jag ned til Acheronten gå,
 Och grymme Pluto skal mig gunstig blifwa.

Aria.

Förgrimmade Öde hwi tiger tit dunder;
 Hwi kastar tu icke hwad öfverst är under,
 Hwi krossas icke jag i kras?

Hwi

Hwi är jag ej dödlig, förgånglig som andra?
 Hwi skal jag i ständigt förtwiflande wandra?
 Och med en usel guddom dras. Da Capo.

Andra Inträdet.

SYLVAN. PAN. FAUNUS.

Recit.

Sylvan. **N**ajaden jag på intet ställe finner;
 Men then, för hwilkens skuld jag bringe
 ner,

Then har jag sedt,
 Lil min förtret; Ty hon mig Korgen gedt.
 Then stoggan är dock skidn som en Gudinna;
 Ut maken lär man aldrig finna.

Aria.

Min Chloris är så tåk;
 Som skidna grbna Mar,
 Och Liljor uti Dalar.
 När hon all sin fågring wisar,
 Ingen Syrinx henne spisar,
 Blott hon wöre mindre fräck. Da Capo.

Recit.

(Pan ger honom en örfil.)
 Förmåtne tig.
 Min hand skal lära dig;

Ut hwad jag tordar ej försmåda.
 Det, fattigt Folk ej bär om Fogde-Karlens
 småda.

Aria.

Sigrar skundom kärligt leka ;
 Deijon kan man ock beweka ,
 När man dwiukt sig beters ;
 Men min sköna alt föraktar :
 När jag henne måst upwaktar ;
 Hon måst wredt uppå mig ser. Da Capo.

Credie Intrådet.

ARLEQUIN. PAN. FAUNUS.
 SYLVANUS.

Recit.

Arlequ. **U**pp spisen, fort, Er haf om buffan fastas ;
 Sy Cyrinx, Chloris och Philemon hit ås
 hasta.

(Pan omfamnar Arlequin.)

Tu låra bodskap skynda dig
 På första wint, at hielpa mig ,

(Til the andra.)

Om J, försticken Er, at ingen Eder warse
 blifwer ,

Els jag Er lehn gifwer.

(The göms sig.)

Siera

Sierde Inträdet.

SYRINX. CHLORIS. PHILEMON.

Aria.

Syrinx. **S**jelpen mig mit öde sörja,
 Hjertat mig nå't ondt bebadar;
 Alla tekn jag bestådar,
 Wiså mig et olycks fall;
 Jag ej wet hwad jag skal börja
 Utan räddning från thet höga,
 Låter flykten hjelpa söga.
 Och min förra trösb är all. Da Capo.

Semte Inträdet.

PAN. FAUNUS. SYLVAN. AR-
 LEQUIN. SYRINX. CHLORIS.
 PHILEMON.

Recit.

W (Syrinx försträkt.)
 Eh Himmel?

Pan. Skönsta säj,
 Hwad är hos mej, som så försträcker dej?

Aria.

Sag skönsta, tag min hand och hjerta,
 Jag duskar endast bli tin träl.

Blif rørd utaf min liufwa smærta.

En dygdig Siæl

Ju anstår altid gibra wål.

Da Capo:

Recit.

Syrinx. Ut gibra androm godt, men sig sielf illa,
 Ur endast gibra ondt; tbersør' sig ej inbilla;
 Ut alt tit qwal thet minsta rører mig,
 Jag hwarcken kan, ej heller wil jag afska sig.

(Pan förbittrad.)

Nå wål, så skal tu snart få røna,

Ut jag min kärlek sielf skal lbna:

Betänk sig snart, låt mig med gods få

Dit ja, förty tu hør mig til antå.

Aria.

Syrinx.

Ah Najader!

Gibe mig glæder:

Edert bistånd mig ej neka,

Låt min tårar Er beweka:

Jag til Er min tilflykt tar,

Wäljer döden:

Ly, när nöden

Gibe ens lefnad alt för bitter,

Oh man ingen ro besitter,

Man i graswen nögder far.

Da Capo:

(*Syrinx* dränker sig i en sig wi-
 sande Slö.)

Aria.

Aria Furioso.

Pan.

Gastar och Spdken,
 J, som fördken
 Mattenes fasa
 Hielpen mig rafa;
 Ly hopp och frögd försvinner,
 Se'n jag min Nymph ej finner, Da Capo.

Siette Intrådet.

ASTRILD och the förre,

Recit.

(Astrild i Lusten.)

Sitt up at klaga,
 Och låt sig ddets slut behaga.

Aria,

Wet, at Nymphen ej försvunnit,
 Fast hon sin förwandling funnit:
 Syrinx är wäl ej mer til,
 Sådan som hon war för thetta;
 Men min Pan, låt sig berätta,
 Hon är tin ende tu wil.
 Samla Hwafen; Wäder: Guden,
 Om han blir nå't lite huden,
 Där han i the smala rör

Puffa

Rusta in så lufwa liden,
 Att all sorg kan bli förgåten
 När man Syrinx qwäden hör. Da Capo

Recit.

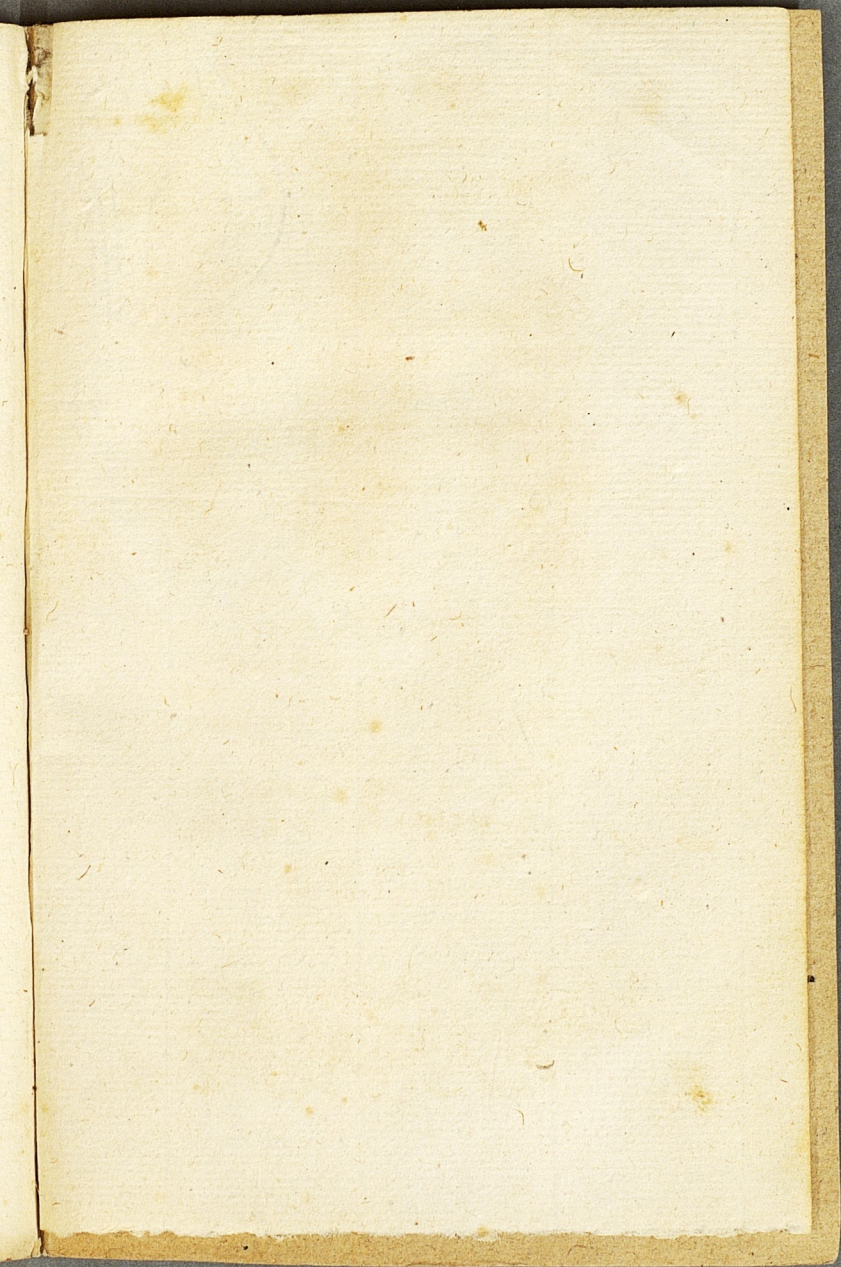
Pan. Du lilla Gud!
 Thet första Sägnelud,
 Jag utaf Syrinx öfwerlestwor hörer,
 Så Munnen gälla Pipan rörer,
 Skal offras tig,
 Som lofwar mig,
 Att så med Nymphen lykar dela,
 Så ofta jag i skuggan wil på Pipan spela;

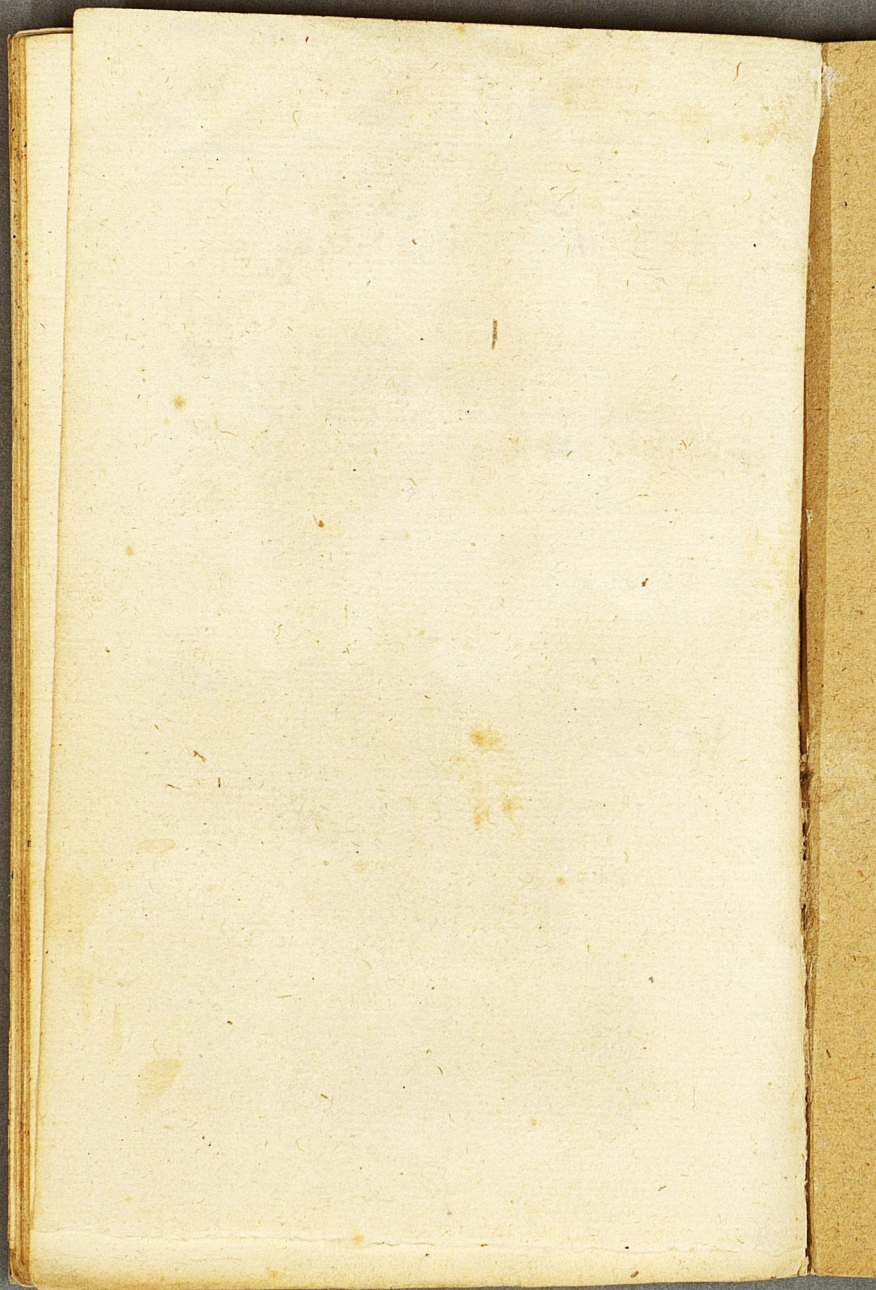
Aria.

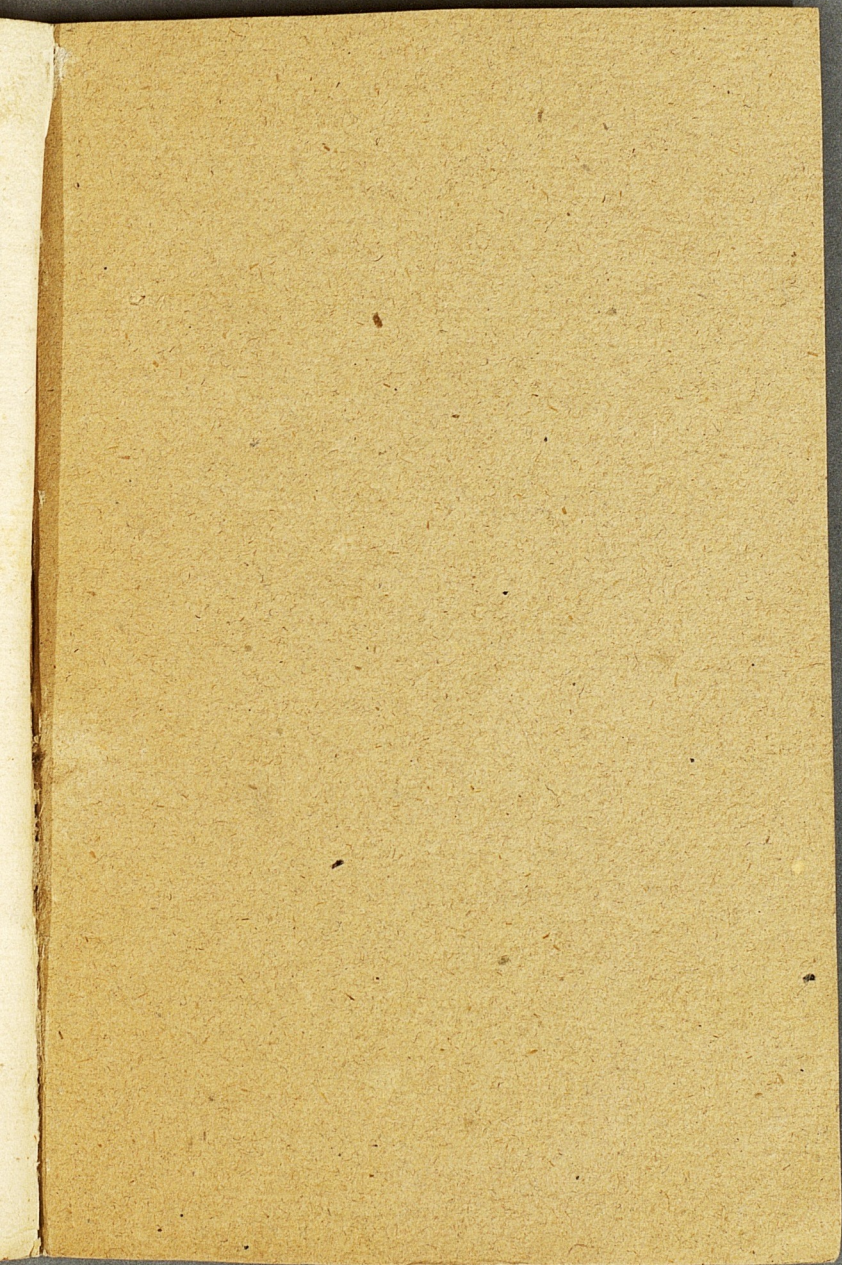
Chorus, Vät of nu til Nymphens heder
 Sjunga theß och Dygdens pris.
 Then som går thit Dygden leder,
 Wandrat til et Paradis:
 Ewigt Namn han sig bereder,
 Och kan rättllig kallas wis.

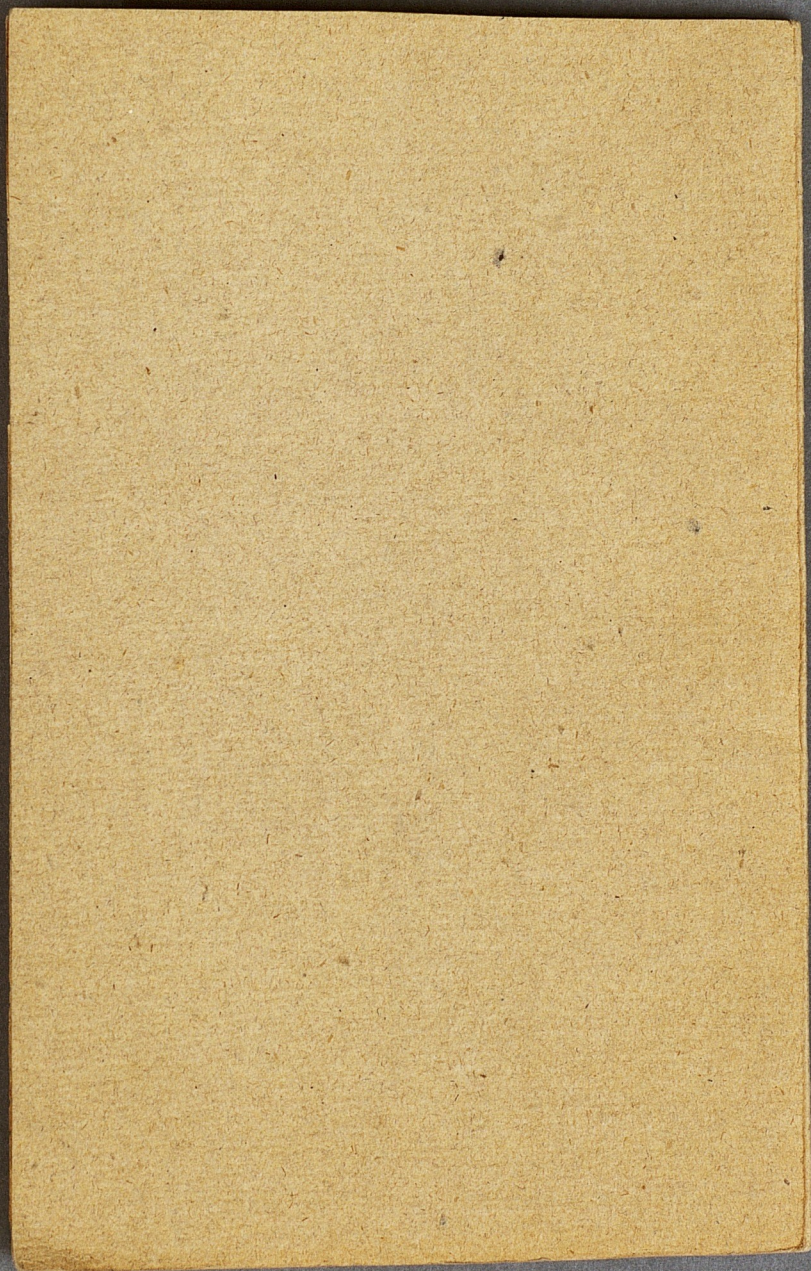
A L L E.

www.books2ebooks.eu